

LITO (12) *av*

lito (10), **luto** (2); lito *RejJóz* (2), *Leop*, *HistLan*, *KochFr*, *CiekPotr* (2), *PudłDydo*; luto *Calep*;
lito : luto *Mącz* (2:1).

o jasne.

Sł stp brak, *Cn s.v. lituję się*, *Linde XVI – XVII w.*

1. Określa stan uczuć mówiącego, który lituje się nad kimś, współczuje komuś; *compati Mącz*; *miseret Calep*, *Vulg*, *Cn* (6) : *Miseret – Zal ieft*, luto *ieft. Calep 665b.*

lito komu kogo, czego (5): *Acz mi lito moiey nędze/ lecz mnie idzie o mało Więczy mi zal pana mego/ iż fie tak nád nim ftáło RejJóz C5; Leop Rom 9/18; Mącz 284b; Ale gdy to do kogo mówię, tobie dáię Przykład, żebyć ták lito było inżych, ábyś Strzegł fię, iákoby drugim lito cię nie było. CiekPotr 23.*

2. Określa stan uczuć mówiącego, który żałuje czegoś, wyraża skruchę; *piget Mącz [komu]* (6) : *Ut me non solum pigeat stultitiae meae, sed etiam pudeat. Iż mi nie tilko lito/ ále fie bárzo fromam z łzaloności fwey. Mącz 299b.*

lito czego (3): *RejJóz B2v; Mącz 299b; RYmy głupię [...] W których [...] znaczne Mé łzalęńftwo/ idźcie w ogień wżytki/ A zátłumćie mój poftępek brzytki: Zá który fię długo wftydác mużę: Serdecznego żalu tu nierużę/ Bo ten w twárdym diámencie ryto/ Aby wiecznie trwał/ czego mnie lito. KochFr 74.*

Ze zdaniem dopełnieniowym [w tym z odpowiednikiem: tego (1); że (1), iż (1)] (2): lito mi tego moy oycze na milży Ze mię do twey poślugi vprzedził kto inży. *HistLan Dv; PudłDydo B3v.*

MM